

تحلیل خطاهای زبان‌آموزان فارسی‌زبان در استفاده از جمله‌های مجهول زبان ژاپنی

فرزانه مرادی*

استادیار گروه زبان و ادبیات ژاپنی، دانشکده زبان‌ها و ادبیات خارجی، دانشگاه تهران
تهران، ایران
Email: farzaneh.moradi@ut.ac.ir

چکیده

یکی از عناصری که روند یادگیری زبان‌های خارجی یا زبان دوم را با اختلال مواجه می‌کند، خطاهای زبانی است؛ البته بروز خطا در فرایند یادگیری مسأله‌ای عادی و قابل پیش‌بینی است. ولی آنچه در این رابطه از اهمیت برخوردار است، آگاهی نسبت به این خطاها و یافتن راهکارهایی برای رفع آنهاست. تجزیه و تحلیل خطا به منظور یافتن علل بروز آنها از اصول اولیه آموزش و آموزش زبان‌های خارجی محسوب می‌شود. یکی از مواردی که در جریان آموزش زبان ژاپنی زبان‌آموزان در سطوح مختلف در استفاده از آن دچار خطا می‌شوند، جمله‌های مجهول است. از آنجا که جمله‌های مجهول در زبان ژاپنی کاربردهای مختلف و فراوانی دارند، استفاده صحیح از آنها از اهمیت زیادی برخوردار است. ما در پژوهش حاضر کوشیدیم نخست، مروری کوتاه بر ساختار و ویژگی‌های جمله‌های مجهول در زبان ژاپنی داشته باشیم، سپس با بهره‌گیری از روش میدانی به ارزیابی رایج‌ترین خطاهای زبان‌آموزان ایرانی در هنگام کاربرد این جمله‌های بپردازیم. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که زبان فارسی به‌عنوان زبان مادری عامل اصلی بروز خطاهای برون‌زبانی نظیر استفاده از مفعول در جایگاه فاعل، حذف کنشگر و خطا در کاربرد ساختار نحوی با تعمیم قواعد دستوری فارسی به ژاپنی بوده است. خطاهای درون‌زبانی در تفکیک جمله‌های مجهول از فرم‌های دستوری مشابه، کاربرد حروف اضافه و ساخت مجهول سه‌بخشی رخ داده است.

اطلاعات مقاله

تاریخ ارسال: ۱۳۹۹/۰۲/۱۶
تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۳/۲۶
تاریخ انتشار: تابستان ۱۳۹۹
نوع مقاله: علمی پژوهشی

کلید واژگان:

تجزیه و تحلیل خطا،
جمله‌های مجهول، خطاهای
درون‌زبانی، خطاهای بین
زبانی

شناسه دیجیتال DOI: 10.22059/jflr.2020.301601.726 کلیه حقوق محفوظ است ۱۳۹۹

مرادی، فرزانه (۱۳۹۹). تحلیل خطاهای زبان‌آموزان فارسی‌زبان در استفاده از جمله‌های مجهول زبان ژاپنی. پژوهش‌های زبان‌شناختی در زبان‌های خارجی، ۱۰ (۱۰)، ۴۲۲-۴۳۳.
Moradi, Farzaneh (2020). An Analysis of Errors Committed by Iranian Language Learners of Japanese language in the Usage of Passive Form in Japanese. *Journal of Foreign Language Research*, 10 (2), 422-433. DOI: 10.22059/jflr.2020.301601.726

* فرزانه مرادی حدود ۵ سال است مشغول به تدریس زبان ژاپنی است.

An Analysis of Errors Committed by Iranian Language Learners of Japanese language in the Usage of Passive Form in Japanese

Farzaneh Moradi*

Assistant Professor of Japanese Language and Literature, University of Tehran,
Tehran, Iran
Email: farzaneh.moradi@ut.ac.ir

ABSTRACT

One of the factors that hinder the process of second language acquisition is the linguistic errors. Indeed, making errors in the process of language learning is a normal and predictable matter. However, the importance lies in being aware of these errors and finding strategies to rectify them. Analyzing the error in order to find its sources is considered as one of the essential parts of language teaching. During the process of teaching the Japanese language, students with different levels of proficiency commit errors in the use of passive sentences. Considering the frequent use of passive sentences in the Japanese language, the correct usage of it is of high importance. As the first step of our study, an overview of the structures and properties of passive sentences in the Japanese language is carried out, followed by field research for an investigation into the most common errors made by Iranian language learners when using these sentences. Interlingual errors revealed that the Persian language is the main cause of errors such as substituting objects for subjects, the omission of the doer of the action and errors in the use of syntactic structures due to overgeneralization of grammar rules between Persian and Japanese languages. Examples of intralingual errors include failure in differentiating between passive sentences and similar grammatical forms, misuse of postpositions and errors in the making of three-component part passive sentences.

DOI: 10.22059/jflr.2020.301601.726

© 2020 All rights reserved.

ARTICLE INFO

Article history:

Received:
5th, May, 2020

Accepted:
20th, June, 2020

Available online:
Summer 2020

Keywords:

Error analysis, passive sentences, intralingual errors, interlingual error

Moradi, Farzaneh (2020). An Analysis of Errors Committed by Iranian Language Learners of Japanese language in the Usage of Passive Form in Japanese. *Journal of Foreign Language Research*, 10 (2), 422-433. DOI: 10.22059/jflr.2020.301601.726

۱. مقدمه

در سال‌های اخیر، شمار علاقه‌مندان آموختن زبان ژاپنی در جهان، رشد فزونی داشته است. در ایران نیز شمار علاقه‌مندان به زبان ژاپنی رو به افزایش گذاشته است، اما به‌انگیزه‌های گوناگونی چون؛ تفاوت‌های ساختاری زبان فارسی و ژاپنی و نیز؛ نداشتن ارتباط ساختاری بین دو زبان، یادگیری آن را برای فارسی‌زبانان با دشواری‌هایی همراه ساخته است. یکی از مواردی که فراگیری و کاربرد آن برای زبان‌آموزان ایرانی همواره با چالش همراه بوده است، جمله‌های مجهول در زبان ژاپنی است. آموزش جمله‌های مجهول ژاپنی، به‌طور معمول در سطح پایه انجام می‌شود، اما در مواقعی، حتی زبان‌آموزان سطوح بالاتر نیز در کاربرد آن‌ها دچار خطا می‌شوند. شناسایی، بررسی و یافتن انگیزه‌های بروز این خطاها می‌تواند در راستای کاهش و رفع آن‌ها نقش بسزایی ایفا کند. ضرورت بررسی خطا از آن رو بایسته‌است که خطاها بازخوردهای ارزشمندیند که از طریق آن‌ها می‌توانیم دربارهٔ نقاط ضعف آموزشی چاره‌اندیشی کنیم (کمالی، [Kamali, M., \(۱۳۹۴\)](#)). از این رو در جستار پیش رو نخست به بررسی اجمالی ویژگی‌های جمله‌های مجهول در زبان ژاپنی می‌پردازیم، سپس با تکیه بر نتایج پژوهش انجام شده بر روی نمونهٔ آماری، به بررسی خطاهای زبان‌آموزان ایرانی به‌هنگام کاربرد جمله‌های مجهول ژاپنی می‌پردازیم و با توجه به‌منشاء بروزشان، آن‌ها را به «خطاهای بین‌زبانی» و «خطاهای درون‌زبانی» دسته‌بندی کرده و مورد تحلیل قرار می‌دهیم. در این پژوهش با بررسی داده‌ها، درصد پاسخگویی به این پرسش‌هایم: ۱. خطاهای رایج زبان‌آموزان به‌هنگام کاربرد جمله‌های مجهول ژاپنی کدامند؟ ۲. چه راهکارهایی برای کاستن این خطاها وجود دارد؟

۲. مبانی نظری پژوهش

پیشینه پژوهش در زمینه خطا به‌دهه‌ها قبل باز می‌گردد، نظریهٔ تحلیل خطا، نخستین بار توسط [کورد \(Corder, P.\)](#)

(۱۹۶۷) مطرح شد. به اعتقاد کورد در خطاها در فرایند یادگیری زبان دوم دارای اهمیت‌اند و خطاهایی که از زبان‌آموزان سر می‌زند، راهنمای مدرسان در زمینه شناخت گستره‌هایی است که باید مورد توجه قرار دهند. کورد (۱۹۷۵)، [نقل از کشاورز \(Keshavarz, M.H., ۱۰۱\)](#)، خطاهای زبانی را بخش اجتناب‌ناپذیر فراگیری زبان می‌داند که نتیجهٔ تلاش زبان‌آموز برای شناسایی زبان جدید است. او خطاها را بر اساس منبع بروز آن‌ها به سه دسته «خطاهای بین‌زبانی» یا خطاهایی که بر اثر تداخل زبان اول ایجاد می‌شود، «خطاهای درون‌زبانی» یا خطاهایی که در اثر تعمیم قواعد زبان مقصد ایجاد می‌شود و «خطاهای مربوط به راهکارهای آموزشی» که روش آموزش و شیوه‌ی ارائهٔ مطالب یا مواد آموزشی باعث بروز آن‌ها می‌شود؛ تقسیم می‌کند. بر این اساس در این پژوهش، با ارائهٔ نمونه‌هایی از خطاهای شناسایی شده از طریق پرسش‌نامه، به بررسی و توصیف آن‌ها بر مبنای نظریه کورد می‌پردازیم. هر چند که بر اساس تقسیم‌بندی کورد، یکی از دلایل بروز خطا می‌تواند ناشی از راهکارهای آموزشی باشد، اما به‌علت محدودیت در دسترسی به کلاس‌های مدرسان مختلف، به‌هنگام آموزش این جمله‌ها، از بررسی این نوع خطا صرف‌نظر شده و خطاهای زبان‌آموزان در قالب دو دسته «خطاهای بین‌زبانی» و «خطاهای درون‌زبانی» مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

۳. پیشینه پژوهش

در سال‌های اخیر در رابطه با جمله‌های مجهول در زبان فارسی و ژاپنی چندین مطالعه صورت گرفته است. [ایگاشی \(Igarashi, S.\) \(۲۰۰۷\)](#)، [\(۲۰۰۸\)](#)، [\(۲۰۱۷\)](#) و [مرادی \(Moradi, F.\) \(۲۰۰۹\)](#) و [\(۲۰۱۶\)](#) به مطالعهٔ این جمله‌ها پرداخته‌اند. [ایگاشی \(Igarashi, S.\) \(۲۰۰۷\)](#)، [\(۲۰۰۸\)](#) در دو پژوهش جداگانه؛ نخست به بررسی تطبیقی جمله‌های مجهول در زبان فارسی و ژاپنی پرداخته و عنوان می‌کند که در زبان فارسی عباراتی که معادل با «جمله‌های مجهول غیر-مستقیم» در زبان ژاپنی است، وجود ندارد، سپس در پژوهش

دوم بیان می‌کند که علی‌رغم وجود ساختار مجهول در زبان فارسی، فارسی‌زبانان تمایل بیشتری به استفاده از جمله‌های معلوم دارند. نگارنده پژوهش حاضر نیز در پژوهشی، افزون بر بررسی و تطبیق جمله‌های مجهول در دو زبان فارسی و ژاپنی، میزان استفاده از این جمله‌ها را در محاورات روزمره این دو، بررسی کرده و به نتایج مشابهی دست یافته است. در این پژوهش، عنوان می‌شود که افزون بر عدم وجود معادل دقیق برای جمله‌های «مجهول غیرمستقیم» زبان ژاپنی در زبان فارسی، هر دو زبان، به لحاظ میزان استفاده از جمله‌های مجهول در محاورات، تفاوت آشکاری دارند؛ میزان کاربرد جمله‌های مجهول در محاورات ژاپنی ۷/۲٪ و در مقابل در زبان فارسی ۰/۴٪ است و یکی از علل بروز خطای زبان-آموزان ایرانی، می‌تواند ناشی از آن باشد که در زبان مبدأ این زبان‌آموزان جمله‌های مجهول به آن میزان و به آن صورتی که در زبان ژاپنی نمایان می‌شود وجود ندارد (مرادی، [Moradi, F., 2009, 39-58](#)). وی در پژوهش دیگری، ضمن مقایسه ساختار مجهول در هر دو زبان به بررسی خطاهای زبان‌آموزان فارسی‌زبان می‌پردازد و به این نتیجه می‌رسد که بیشترین خطاهای فارسی‌زبانان، ناشی از تأثیر ساختار مجهول فارسی به عنوان زبان مادری زبان‌آموز است (مرادی، [Moradi, F., 2017](#)). ایگاراشی (Igarashi, S.) (۲۰۱۷)، در پژوهشی دیگر به بررسی خطاهای زبان‌آموزان فارسی‌زبان در رابطه با ساخت مجهول از دسته‌ای از افعال ژاپنی که به نوعی بیانگر تغییر و تحول اند، می‌پردازد و عنوان می‌کند که بیشترین خطا مربوط به افعال بیانگر تغییر مالکیت، تغییر فضا و مکان و تغییر وضعیت بوده است و علت آن را این می‌داند که این گونه افعال در زبان فارسی به سختی به ریخت مجهول تبدیل می‌شوند.

۴. روش پژوهش

در این پژوهش، روش پژوهش بر اساس تجزیه و تحلیل خطاها و داده‌های آماری است. به منظور یافتن اشکالات یادگیری و علل بروز خطا در زبان‌آموزان ایرانی،

نخست ویژگی‌ها و ساختار جمله‌های مجهول در زبان ژاپنی را بررسی می‌کنیم، و از آنجا که تشخیص خطا، اصلی‌ترین پیش شرط تصحیح و ارزیابی آن است (دوستی زاده، فرقانی [تهرانی، Dousti Zadeh, M. & Forghani, A., 1390](#)، ۵۳) به شناسایی و سپس طبقه‌بندی و تجزیه و تحلیل این خطاها می‌پردازیم. شمار شرکت‌کنندگان در این آزمون ۴۴ نفر با میانگین سنی ۲۰ تا ۲۵ سال، متشکل از ۱۶ پسر و ۲۸ دختر و از دانشجویان و دانش‌آموختگان رشته زبان و ادبیات ژاپنی دانشگاه تهران بوده‌اند. ۱۷ نفر آن‌ها دانشجویان سال سوم، ۱۴ نفر دانشجویان سال چهارم و ۱۳ نفر از تازه‌دانش‌آموختگان این رشته بوده‌اند که از سطح همگونی نسبتاً نزدیکی برخوردار بوده و زبان مادری آن‌ها نیز فارسی بوده است. انجام پژوهش بر پایه روش میدانی و با استفاده از پرسش‌نامه با پرسش‌های باز بوده است.

۴-۱. نوع پرسش‌ها و نتایج آماری حاصل از

پرسش‌نامه

پرسش‌نامه مذکور از ۳ بخش سوال تشکیل شده است. در سوال اول از زبان‌آموزان خواسته شد که جمله‌های مجهول از پیش طراحی شده را با حروف اضافه (*postposition*) مناسب کامل کنند. نتایج آماری آن به شرح جدول زیر است.

جدول ۱. تعداد و درصد پاسخهای صحیح در رابطه با انتخاب حروف اضافه

شماره سوال	پرانتر اول		پرانتر دوم	
	تعداد پاسخ صحیح	درصد	تعداد پاسخ صحیح	درصد
۱	۳۱	۷۴/۴۵	-	-
۲	۳۸	۸۸/۳۶	-	-
۳	۱۳	۲۹/۵۴	-	-
۴	۴	۹/۰۹	-	-
۵	۳۹	۸۸/۶۳	-	-
۶	۳۴	۷۷/۲۷	۳۹	۸۸/۶۳
۷	۳۵	۷۹/۵۴	۳۸	۸۸/۳۶
۸	۳۷	۸۴/۰۹	۳۱	۷۴/۴۵
۹	۳۷	۸۴/۰۹	۳۵	۷۹/۵۴
۱۰	۳۹	۸۸/۶۳	۳۴	۷۷/۲۷

پرسش دوم اینگونه طراحی شده بود که زبان‌آموزان

جمله‌های مجهول را از دیگر ریخت‌های دستوری که فعل آن‌ها ویژگی ساختوازی یکسانی با فعل جمله‌های مجهول دارد، جدا کنند. نتایج آماری آن در جدول زیر گردآوری شده است.

جدول ۲. تعداد و درصد جمله‌هایی که به‌عنوان جمله مجهول انتخاب شده‌اند

شماره سوال و نوع جمله	تعداد انتخاب جمله به‌عنوان جمله مجهول	درصد
۱ (مجهول)	۳۱	۷۰/۴۵
۲ (مؤدبانه)	۱۰	۳۱/۸۱
۳ (مجهول)	۳۹	۸۸/۶۳
۴ (توانشی)	۱۳	۲۹/۵۴
۵ (بیانگر امور خارج از اختیار)	۲۶	۵۹/۰۹
۶ (مجهول)	۳۹	۸۸/۶۳
۷ (مؤدبانه)	۱۳	۲۹/۵۴
۸ (مجهول)	۳۱	۷۰/۴۵
۹ (بیانگر امور خارج از اختیار)	۲۲	۵۰
۱۰ (توانشی)	۹	۲۰/۴۵

در سؤال سوم، از زبان‌آموزان خواسته شد جمله‌های معلوم را به‌فرم مجهول تغییر دهند. نتایج آماری آن به‌شرح جدول ۳ است.

جدول ۳. تعداد و درصد پاسخ‌های صحیح مربوط به‌ساخت جمله مجهول

شماره سوال	تعداد پاسخ‌های صحیح	درصد
۱	۳۹	۸۸/۶۳
۲	۱۴	۳۱/۸۱
۳	۴۲	۹۵/۴۵
۴	۲۷	۶۱/۳۶
۵	۱۸	۴۰/۹۰
۶	۴۲	۹۵/۴۵
۷	۲۳	۵۲/۲۷
۸	۳۵	۷۹/۵۴
۹	۲۴	۵۴/۵۴
۱۰	۲۷	۶۱/۳۶

پس از بررسی داده‌ها در مرحله بعد، از میان پاسخ‌ها ۸ نوع خطا شناسایی و استخراج شد، سپس بر اساس منشاء بروز آن‌ها، در دو گروه خطاهای بین‌زبانی و درون‌زبانی مورد تحلیل قرار گرفت که در بخش‌های بعد، به‌شرح آن‌ها می‌پردازیم.

۵. بحث و بررسی

ترامورا (Teramura, H.) (۱۹۸۲، ۲۱۲)، عبارات

مجهول را عباراتی می‌داند که در آن‌ها، یک‌عامل بر روی معلولی تأثیر می‌گذارد، اما آن عامل، فاعل محسوب نمی‌شود؛ بلکه عنصری از جمله که دریافت‌کننده آن عمل است، فاعل جمله در نظر گرفته می‌شود. البته از نظر وی این عبارات باید ویژگی‌های ساختوازی، نحوی و معنایی این جمله‌های را نیز دارا باشد. بر این اساس، می‌توان گفت جمله مجهول در زبان ژاپنی، یک ساخت نشاندار بوده که در آن فاعل، عامل انجام یک عمل نیست و نقش گیرنده، دریافت‌کننده و یا هدف را ایفا می‌کند. به‌عنوان مثال در عبارت معلوم «taro-wa jirō-o nagutta» (تارو، جیرو را زد)، «tarō» به‌عنوان عامل انجام یک‌عمل، فاعل جمله محسوب می‌شود و «jirō» به‌عنوان کسی که عمل «naguru» بر روی او انجام شده، مفعول جمله است، اما در حالت مجهول آن، یعنی «taro-wa jirō-ni nagura-reta» (ترجمه مستقیم: تارو، توسط جیرو زده شد)، با اینکه «jirō» تحت تأثیر عمل «tarō» قرار گرفته است، فاعل جمله مجهول در نظر گرفته می‌شود. طبق تعریف نوبهار

(Noubahar, M.) (۱۳۷۲، ۱۸۵) از فعل مجهول در زبان

فارسی، فعل مجهول فعلی است که مستقیماً به‌فاعل نسبت داده نمی‌شود، بلکه جایگاه نهاد آن را مفعول اشغال می‌کند. بنابراین می‌توان گفت، فاعل در جمله‌های مجهول زبان ژاپنی با مفعول در جمله‌های مجهول فارسی در تطابق است.

ویژگی‌های ساختوازی: ترامورا (Teramura, H.)

(۱۹۸۲) ویژگی‌های ساختوازی و نحوی تغییرات در افعال و تبدیل به‌حالت مجهول را به‌صورت زیر نشان می‌دهد.

۱. افعالی که بن فعلشان به‌مصوت ختم می‌شود: بن

فعل + (ru) are مثال: $\text{sin-u} \rightarrow \text{sin-are-ru}$

۲. افعالی که بن فعلشان به‌مصوتهای (i و e) ختم

می‌شود: بن فعل + (ru) rare مثال: sodate-

$\text{sodate-ru} \rightarrow \text{rare-ru}$

۳. افعال بی‌قاعده: $\text{suru} \rightarrow \text{sare-ru}$ $\text{kuru} \rightarrow$

korare-ru

ویژگی‌های نحوی: فعل در جمله‌های مؤدبانه

(keigo)، جمله‌های بیانگر امور خارج از اختیار، و جمله‌های توانشی (kanō)، نیز ویژگی‌های ساختوازی مشابه با فعل مجهول را دارند اما آنچه این جمله‌های را از یکدیگر تفکیک می‌کند، ویژگی‌های نحوی است. از دیدگاه ترامورا (Teramura, H.) (۱۹۸۲)، جمله‌های مجهول باید

ساختارشان از ۲ فرمول زیر تبعیت کند:

1. Xガ(ga) Yニ(ni) V-ru、 (rareru)
2. Xガ(ga) Yニ(ni) Zヲ(o) ~V-ru、 (rareru)

فرمول ۱ ساختار جمله‌های «مجهول مستقیم» و فرمول ۲ «مجهول غیرمستقیم» را نشان می‌دهد. در این دو ساختار، (X) فاعل جمله است که تحت تأثیر اقدام یک عامل یعنی (Y) قرار می‌گیرد. در فرمول دوم، (Z) چیزی متعلق به (X) است، یعنی یا از اجزای بدن، متعلقات و یا خویشاوندان اوست. (力) حرف اضافه همراه با فاعل، (二) حرف اضافه همراه با عامل انجام کار و (ヲ) نیز حرف اضافه همراه با مفعول فعل‌های گذراست. برای اینکه جمله‌ای مجهول غیرمستقیم شمرده شود، باید در آن جمله (X) و (Z) به هم مرتبط باشند.

ویژگی‌های معنایی: جمله‌های مجهول را از دیدگاه معنایی می‌توان به دو دسته‌ی «مجهول خنثی» و «مجهول بیانگر زحمت یا خسارت» تقسیم کرد. تفاوت این دو را می‌توان از طریق جمله‌های زیر دریافت.

1. wataši wa ani ni nagūrareta.
2. Tonari-no hoteru-de rippa-na pāti-ga okonawa-reteiru.

۱. برادر مرا کتک زد.
۲. در هتل مجاور مهمانی باشکوهی در حال انجام است.

در جمله اول، «wataši» (من) که فاعل است و از عمل فعل یعنی «nagura-reru» (کتک زدن) دچار زحمت و آسیب می‌شود. بر اساس مفهومی که در این نوع جمله‌های

نهفته است، «مجهول بیانگر زحمت یا خسارت» نامیده شده‌اند. اما در جمله دوم چنین مفهومی دیده نمی‌شود. بر این اساس «مجهول خنثی» نامگذاری شده است.

۶. تحلیل و دسته بندی خطاها

۶-۱. خطاهای بین زبانی

• استفاده از مفعول در جایگاه فاعل

در سؤال سوم پرسش‌نامه از زبان‌آموزان خواسته شد، جمله‌های معلوم (۱۰ جمله) را به مجهول تبدیل کنند. از مجموع ۴۴۰ پاسخ، ۲۹۱ پاسخ صحیح و ۱۴۹ مورد خطا وجود داشت که از میان آن‌ها، ۱۹ مورد یعنی ۱۶/۸۱٪ خطاها مربوط به استفاده از مفعول در جایگاه فاعل بود. جمله‌های زیر نمونه این خطاها هستند.

1. Tanaka san-wa wataši-no ie-no mae-ni kuruma-o tometa. → *Kuruma-ga Tanaka san-ni wataši-no ie-no mae-ni tometa.

۱. آقا/خانم تاناکا ماشینش را جلوی خانه من پارک کرد.

2. Okāsan-wa Yū chan-no te-o shibatta. → *Yū chan-no te-wa okāsan-ni shibara-reta.

۲. مادر یوو، دست‌هایش را بست.

یکی از مراحل ساخت مجهول در زبان فارسی این است که مفعول جمله معلوم با از دست دادن نشانه مفعولی در جایگاه فاعل جمله مجهول قرار می‌گیرد. با توجه به نمونه‌های برگرفته؛ مشخص می‌شود که زبان‌آموز فارسی‌زبان به توجه به زمینه ذهنی خود از زبان مادری، این ویژگی جمله‌های مجهول فارسی را به مجهول ژاپنی تعمیم داده و مفعول جمله‌های معلوم، یعنی «kuruma» (ماشین) و «Yū-chan no te» (دست‌های یوو) را به عنوان فاعل جمله‌ی مجهول بکار برده است.

• حذف کنشگر در جمله‌های مجهول ژاپنی

در قسمت ویژگی‌های نحوی جمله‌های مجهول ژاپنی

دیدیم که در هر دو نوع مجهول مستقیم و غیرمستقیم، عامل ذکر شده و از عناصر اصلی جمله است. در مقابل نوعی از ساخت مجهول در زبان فارسی که در آن عامل به‌طور کامل حذف می‌شود در بین فارسی‌زبانان بسیار رایج است و اصولاً از ساخت مجهول در زبان فارسی زمانی استفاده می‌شود که عامل ناشناخته باشد و یا نخواهیم آن را ذکر کنیم (ماهوتیان، [Mahootian, S., ۱۹۹۷، ۱۴۳](#)). نمونه‌های زیر

خطاهایی است که زبان‌آموزان مرتکب شده‌اند:

1. Tomodači-wa shōtaijō-o okuri-mashita. → *Shōtaijō-ga okura-reta.

۱. دوستم دعوت‌نامه را برایم فرستاد.

2. Tanaka san-wa wataši-no ie-no mae-ni kuruma-o tometa. → *Ie-no mae-ni kuruma-ga tometera-reta.

۲. آقا/ خانم تاناکا ماشینش را جلوی خانه من پارک کرد.

در این نمونه‌ها، زبان‌آموز به تبعیت از قواعد مجهول در زبان مادری خود، عامل؛ یعنی «tomodači» (دوستم) و «Tanaka San» را حذف کرده و با انتقال منفی قاعده حذف عامل از زبان فارسی به‌ژاپنی، مرتکب این نوع خطا شده است. از مجموع ۱۴۹ مورد خطای مربوط به سؤال سوم پرسش‌نامه، میزان این نوع خطا، ۱۸/۵۸٪ (۲۱ مورد) بود.

• خطا در کاربرد ساختار نحوی صحیح

از مجموع ۱۴۹ مورد خطای مذکور، ۲۳٪ پاسخ‌ها (۲۶ مورد) مربوط به کاربرد ناصحیح ساختار نحوی جمله‌های مجهول بود که نمونه‌های آن به‌صورت زیر است.

1. Tomodači-wa shōtaijō-o okuri-mašta. → *Shōtaijō-ga tomodači-ni okura-reta.

۱. دوستم دعوت‌نامه را برایم فرستاد.

2. Suri-ga Suzuki san-no saifū-o sutta. → *Suzuki san-no saifū-ga suri-ni sura-reta.

۲. دزد کیف خانم سوزوکی را زد.

در نمونه‌های بالا، مفعول جمله معلوم یعنی «shōtai-

jō» (دعوت‌نامه) و «Suzuki San-no saifu» (کیف خانم سوزوکی) در جایگاه فاعل و «tomodači» (دوستم) و «suri» (دزد) همراه با حرف اضافه «ni» در جایگاه عامل جمله مجهول قرار گرفته‌اند. هر دوی این جمله‌های غیردستوریند، زیرا در ساختار rareru、 Xガ(ga) Yニ(ni) V-reru、 (و) Xガ(ga) Yニ(ni) Zヲ(o) ~V-reru、 (و) جای ندارند. در زبان فارسی در هنگام ساخت جمله مجهول، مفعول مستقیم جمله معلوم با از دست دادن نشانه مفعولی در جایگاه فاعل جمله مجهول قرار گرفته و فاعل جمله معلوم به‌جایگاهی پس از فاعل در جمله مجهول انتقال می‌یابد و با حروف اضافه «به‌وسیله»، «توسط» و «به‌دست» مشخص می‌شود. به‌نظر می‌رسد که زبان‌آموز با توجه به‌زمینه ذهنی خود از زبان مادری، جمله‌های معلوم ژاپنی را بر اساس ساختار نحوی و معنایی مجهول فارسی، به‌مجهول تبدیل کرده است.

۶-۲. خطاهای درون زبانی

• خطا در تشخیص جمله‌های مجهول از جمله‌های

بیانگر امور خارج از اختیار (spontaneous

form)

در زبان ژاپنی فعل در جمله‌های مؤدبانه، جمله‌های بیانگر امور خارج از اختیار و جمله‌های توانشی نیز ویژگی‌های ساختاری مشابه با فعل مجهول را دارند و این باعث می‌شود که تشخیص آن‌ها از جمله‌های مجهول، برای زبان‌آموزان مشکل باشد. در یکی از پرسش‌های پرسشنامه از زبان‌آموزان خواسته شد که جمله‌های مجهول را از بین این جمله‌ها انتخاب کنند. در میان پاسخ‌ها، بیشترین آمار خطا مربوط به انتخاب جمله‌های بیانگر امور خارج از اختیار بود. در میان جمله‌های ۲ جمله بیانگر امور خارج از اختیار وجود داشت که به‌ترتیب ۵۹/۰۹٪ و ۵۰٪ زبان‌آموزان این جمله‌های را به‌عنوان جمله‌های مجهول انتخاب کرده بودند، که این آمار نشانگر ضعف زبان‌آموزان در تشخیص این دو از یکدیگر است.

در رابطه با چگونگی تشخیص این دو از یکدیگر،

ترامورا (Teramura, H.) (۲۷۳، ۱۹۸۲) معتقد است که در جمله‌های مجهول، کنشگر حضور دارد اما در جمله‌های بیانگر امور خارج از اختیار، این عنصر اصولاً وجود ندارد. وی در باره تفاوت این جمله‌های با نوعی از مجهول که کنشگر در آن بیان نمی‌شود، عنوان می‌کند که در جمله‌های مجهول مفهوم «انجام شدن کاری توسط کسی» نهفته است اما این مفهوم در جمله‌های بیانگر؛ خارج از اختیار وجود ندارد. عبارت زیر از جمله‌های پرسشنامه آمده است:

1. Šašin-o mi-te, kazoku-ga omoi-dasa-reta.
با دیدن عکس‌ها، خانواده‌ام را به یاد آوردم.

در این عبارت فعل جمله «omoi-dasa-reru» به معنای «به‌خاطر آمدن» است که برای انجام آن نیاز به عامل وجود ندارد و به‌طور طبیعی رخ می‌دهد؛ در برابر در مثال «Ha-ga nuka-reta» (دندانم کشیده شد)، که ترامورا ارائه داده است، در فعل جمله یعنی «nuku» (کشیدن) این مفهوم نهفته است که این عمل توسط یک عامل انجام شده است و اگر تصمیم بگیریم انجام دهنده عمل را به‌عنوان یکی از عناصر جمله اضافه کنیم، از لحاظ نحوی و معنایی امکان‌پذیر خواهد بود در صورتیکه این امکان برای جمله‌های بیانگر امور خارج از اختیار وجود ندارد. تفاوت دیگر این است که از تمامی افعال می‌توان فرم مجهول ساخت، اما در جمله‌های بیانگر امور خارج از اختیار، فقط افعال بیانگر مسائل ذهنی و حسی نظیر «miru» (دیدن)، «kiku» (شنیدن)، «kanjiru» (حس کردن)، «omoidasu» (به خاطر آوردن) و غیره بکار می‌روند. به‌نظر می‌رسد زبان‌آموز به‌علت عدم آگاهی از این موضوع مرتکب خطاهای فوق شده است.

- **خطا در تشخیص جمله‌های مجهول از جمله‌های مؤدبانه (honorific form)**

بعد از تشخیص خطا در جمله‌های مجهول از جمله‌های بیانگر امور خارج از اختیار، بیشترین خطا مربوط به تشخیص جمله‌های مجهول از مؤدبانه است. در میان جمله‌های

پرسشنامه ۲ جمله مؤدبانه قرار داده شده بود که دو جمله به‌ترتیب ۳۱/۸۱٪ و ۲۹/۵۴٪ به‌عنوان جمله مجهول انتخاب شده بودند. برای اینکه تفاوت و شیوه تشخیص این دو مشخص شود، به‌مقایسه دو جمله پرسش‌نامه می‌پردازیم.

1. Kōzui-keikokuhō-ga točigi-ken mito-shi-ni happyō-sareta. → مجهول
۱. گزارش سیل توسط شهر میتو از استان توچیگی، اعلام شد.

2. Sensei-wa kono hon-o sakunen šippitsu-sareta. → مؤدبانه
۲. استاد این کتاب را سال گذشته نوشته‌اند.

در جمله مجهول، «kōzui keihō» به‌عنوان فاعل جمله تحت تأثیر عمل فعل قرار گرفته است، در مقابل در جمله مؤدبانه، فاعل یعنی «sensei» در واقع خود، کنشگر است، یعنی رابطه معنایی بین فاعل و فعل در جمله‌های مجهول و مؤدبانه تفاوت آشکاری دارد. افزون بر این، در جمله‌های مجهول، می‌توان انواع اسم را در جایگاه فاعل قرار داد اما در جمله‌های مؤدبانه فقط اسم‌هایی مانند «رئیس» و «استاد» که نشان‌دهنده افراد مافوقند، در جایگاه فاعل قرار می‌گیرند. با وجود این تفاوت‌ها، یکسان بودن فعل آن‌ها از لحاظ ساختار و باعث بروز خطا شده است، البته گمان می‌رود علت بروز چنین خطایی تنها تداخل نبوده و یادگیری ناقص زبان مقصد نیز در بروز چنین خطایی بی‌تأثیر نباشد.

- **خطا در تشخیص جمله‌های مجهول از جمله‌های توانشی (potential form)**

در بین خطاهای مربوط به تشخیص جمله‌های مجهول، خطاهای مربوط به تشخیص جمله‌های مجهول از جمله‌های توانشی، نسبت کمتری داشت. دو جمله توانشی به‌ترتیب ۲۹/۵۴٪ و ۲۰/۴۵٪ به‌عنوان جمله مجهول انتخاب شده بودند. در ادامه به بررسی شیوه تشخیص این دو از یکدیگر می‌پردازیم. دو جمله زیر از جمله‌های پرسش‌نامه است:

1. Hayame-ni tošokan-ni ike-ba. Nihon-no hon-ga kari-

توانشی → raremasu.

2. Nebō-shita-tame, Nihongo-no hon-wa sude-ni kari-rare-teita. → مجهول

در زبان ژاپنی غیر از فرم «reru/rareru» از فعل، ساختار «dictionary form+koto-ga dekiru» نیز برای بیان ساخت جمله‌های توانشی استفاده می‌شود. اگر فعل دو جمله فوق را به فرم «dictionary form+koto-ga dekiru» تبدیل کنیم و جمله معنای خود را حفظ کند، آن جمله بیانگر انجام کار است، اما اگر مفهوم خود را از دست بدهد، آن جمله مجهول است.

• خطا در کاربرد حروف اضافه (postposition) مناسب

در سؤالی جمله‌های مجهول به صورت جای خالی ارائه شد و از زبان آموزان خواسته شد جاهای خالی را با حروف اضافه‌ی مناسب پر کنند. از میان پاسخ‌ها بیشترین میزان خطا مربوط به حرف اضافه «kara» با ۹/۰۹٪ و «ni-yotte» با ۲۹/۵۴٪ پاسخ صحیح بود. در جمله‌های مجهول ژاپنی، عامل عمدتاً همراه با حرف اضافه‌ی «ni» مورد استفاده قرار می‌گیرد، اما در مواقع خاصی بجای آن از حروف «kara» و «ni-yotte» استفاده می‌شود که با توجه به میزان خطا در این پرسش، به نظر می‌رسد زبان آموز با قواعد حروف اضافه در جمله‌های مجهول آشنایی کامل نداشته و مرتکب این نوع خطا شده است.

* مواقع استفاده از «ni-yotte» در جمله‌های مجهول

جمله زیر یکی از جمله‌های پرسش نامه است که باید در جای خالی حرف اضافه‌ی «ni-yotte» قرار می‌گرفت.

آن شاهکار نقاشی توسط مونه به وجود آمد.

Ano meiga-wa mone ( ) seisaku-sareta.

در این عبارت، فعل جمله یعنی «seisaku-suru» بیانگر نتیجه‌ی حاصل از یک عمل است و بیشتر وجود نداشته، سپس خلق و ایجاد شده است. افعالی دیگری نظیر «kaku»، «tateru» که بیانگر چنین مفاهیمی‌اند، اگر در جمله مجهول

بکار روند عامل جمله مجهول همراه با حرف اضافه «ni-yotte» بیان می‌شود. در رابطه با نحوه تفکیک «ni» و «ni-yotte»، ماسوآکا (Masuoka, T.) (۱۹۸۷، ۱۸۱) به نقل از کورودا (۱۹۷۹) عنوان می‌کند که جمله‌های مجهولی که در آن‌ها عامل همراه با حرف اضافه «ni» باشد، معنای تأثیر گرفتن آن از یک عمل وجود دارد اما، این معنا در جمله‌های مجهول همراه با حرف اضافه «ni-yotte» دیده نمی‌شود و معنای آن در تطابق با جمله معلوم است. به عنوان مثال:

1. Musume-wa muši-ni sasa-reta.
2. Genji-monogatari-wa murasaki-šikibu ni-yotte kaka-reta.

۱. دخترم را حشره زد.

۲. گنجی مونوگاتاری توسط موراساکی شیکی بو به تحریر درآمد.

در جمله اول فاعل یعنی «musume» (دخترم) تحت تأثیر عمل «muši» (حشره) که عامل است قرار می‌گیرد اما در جمله فاعل یعنی «gennji-monogatari» از «murasaki-šikibu» هیچ تأثیری نپذیرفته است و در واقع «gennji-monogatari» نتیجه‌ی حاصل از عمل «kaku» (نوشتن) است. همچنین، جمله‌ی معلوم مثال ۲ یعنی «murasaki-šikibu-wa gennji-monogatari-o kaita» لحاظ معنایی با مجهول آن کاملاً یکسان است، اما نمی‌توان گفت جمله معلوم مثال ۱ یعنی «muši-ga musume-o sašita» با مجهول آن کاملاً یکسان است. در مثال ۱، عمل «muši-ni sasa-reru» به نوعی نشانگر تأثیر احساسی بر روی «musume» (دخترم) است، در صورتی که در جمله ۲ عمل انجام شده خنثی و بی‌اثر است.

* مواقع استفاده از «kara» در جمله‌های مجهول

جمله زیر یکی از جمله‌های پرسش نامه است که باید

در جای خالی حرف اضافه «kara» قرار می‌گرفت.

1. Sono yasaši obā-chan-wa rinnsetsu-jo-no jūmin ( ) šitaware-teiru.

۱. آن پیرزن را همسایگانش (ساکنان مجاور) دوست دارند.

موراکی (Muraki, S.) (۱۹۳، ۱۹۹۱) معتقد است «kara» مواقعی استفاده می‌شود که فاعل، اسمی باشد که برای انسان بکار می‌رود و فعل جمله نیز بیانگر رفتار، نگرش، احساسات و فعالیت‌های زبانی انسان باشد و یا انتقال کار و اطلاعات را نشان دهد. از نظر وی در بسیاری از مواقع «kara» و «ni» را می‌توان به‌جای یکدیگر بکار برد. سوزوکی (Suzuki, S.) (۱۹۷۸، ۹۶) در این زمینه با موراکی هم عقیده است اما، معتقد است که در بعضی مواقع، اگر «kara» جایگزین «ni» شود، جمله غیر طبیعی و نادرست می‌شود و در رابطه با اسم‌هایی نظیر «gakkō» (مدرسه)، «keisatsu» (پلیس)، «kaiša» (شرکت)، که به‌جای انسان بکار می‌روند، فقط استفاده از «kara» امکان‌پذیر است. در جمله پرسشنامه نیز قبل از جای خالی کلمه «jūmin» (ساکنان) آمده که به‌افراد و ساکنان مجاور اشاره دارد، بنابراین برای جمله‌هایی از این قبیل، فقط بکارگیری حرف اضافه «kara» مجاز است.

• خطا در ساخت جمله‌های مجهول سه‌بخشی

بیشترین آمار خطا در میان پاسخ‌های سوال سوم پرسشنامه، مربوط به مجهول سه‌بخشی با ۳۱/۸۵٪ (۳۶ مورد) خطا بود. جمله‌های زیر از سؤالات پرسش‌نامه و جمله‌های مقابل آن‌ها، جمله‌های ساخته شده توسط زبان‌آموزان است.

1. Nakōdo-fujin-wa hanayome-no te-o totta. → *Hanayome-wa nakōdo fujin-ni tora-reta.

۱. واسطه (ازدواج) دست عروس را گرفت.

2. Hanako san-ga otōsan-no pasokon-o kowašta. → *Otōsan-no pasokon-ga Hanako san-ni kowa-sareta.

۲. هاناکو کامپیوتر پدرش را خراب کرد.

فرمول ترتیب اجزای جمله‌های فوق در حالت معلوم و مجهول به‌صورت زیر است.

1. A (wa) B (no) C (o) .....suru
→ معلوم

2. B (wa) A (ni) C (o) .....sareru.
→ مجهول

طبق این فرمول‌ها، B که در جمله معلوم دارنده و صاحب C، یعنی مفعول است، در جمله مجهول در جایگاه فاعل قرار می‌گیرد و C همراه با حرف اضافه «o» بدون تغییر جایگاه در جمله مجهول نیز استفاده می‌شود و فعل جمله به‌حالت مجهول تغییر پیدا می‌کند. بر این اساس، در جمله‌های ۱ و ۲ فقط قسمت B یعنی «hana-yome» (عروس) و «otōsan» (پدرش) در جایگاه فاعل قرار می‌گیرند و به «te» (دست) و «pasokon» (کامپیوتر) جایگاه مفعول داده می‌شود و A که در جمله معلوم فاعل بود در جمله مجهول در نقش عامل ظاهر می‌شود. بدین معنا که در نهایت جمله مجهول از سه عنصر فاعل، عامل و مفعول به‌علاوه فعل تشکیل می‌شود. به‌نظر می‌رسد ناآشنایی ساختار این نوع مجهول ژاپنی علت اصلی بروز خطای بسیاری از زبان‌آموزان باشد.

در زبان فارسی در هنگام ساخت مجهول از عباراتی از این دست، مفعول و دارنده آن به‌صورت یکجا به‌عنوان نهاد بکار می‌روند و جمله از دو عنصر نهاد و عامل به‌همراه فعل به‌صورت مجهول، تشکیل می‌شود. با توجه به جمله‌های مجهول ساخته شده، می‌توان گفت زبان‌آموز بر اساس قواعد زبان مبدأ از تفکیک مفعول و دارنده آن، خودداری کرده و مرتکب این خطا شده است. بنابراین این خطا جزء خطاهای بین‌زبانی نیز می‌تواند دسته‌بندی شود.

۷. نتیجه‌گیری

در این پژوهش با استناد به نمونه‌هایی که آوردیم خطاهای عمده زبان‌آموزان ایرانی در کاربرد جمله‌های مجهول زبان ژاپنی را شناسایی و تحلیل کردیم. در این راستا، خطاهای شناسایی شده را در ۸ مقوله مورد بررسی قرار داده، سپس در قالب خطاهای «بین‌زبانی» و «درون‌زبانی» از هم تفکیک کردیم. از میان آن ۸ مقوله، ۳ مورد در زیر مجموعه خطاهای بین‌زبانی یا خطاهایی که ناشی از تداخل زبانی و تحت تأثیر زبان مادری رخ می‌دهند، قرار گرفتند که شامل خطای «استفاده از مفعول در جایگاه فاعل»، «حذف عامل انجام عمل»، «خطا در کاربرد صحیح ساختار نحوی» می‌باشد.

۵ مورد باقی در زیر مجموعه خطاهایی با منشاء درون‌زبانی یا خطاهایی که در نتیجه یادگیری غلط یا ناقص و ناآشنایی ساختار زبان مقصد رخ می‌دهند، قرار گرفتند که شامل «خطا در تشخیص جمله‌های مجهول از جمله‌های بیانگر امور خارج از اختیار»، «خطا در تشخیص جمله‌های مجهول از جمله‌های مؤدبانه»، «خطا در تشخیص جمله‌های مجهول از جمله‌های توانشی»، «خطا در کاربرد حروف اضافه‌ی مناسب»، «خطا در ساخت جمله‌های سه بخشی» می‌باشند.

با نگاهی به یافته‌های این پژوهش به این نتیجه می‌رسیم که تداخل زبانی عامل اصلی مشکل زبان‌آموزان فارسی نیست و بیشتر خطاها از نوع «درون‌زبانی» و ناشی از ناآگاهی از قواعد زبان مقصدند. ناآشنایی ساختار دستوری این جمله‌های، فراگیری آن را برای زبان‌آموز ایرانی دشوار می‌کند، بنابراین، با توجه به خطاهای شناسایی شده، انتظار می‌رود در نحوه کنونی آموزش جمله‌های مجهول بازنگری گردد؛ به‌عنوان مثال در این پژوهش مشخص گردید، که یکی از پربسامدترین خطاهای زبان‌آموزان در رابطه با تفکیک جمله‌های مجهول از فرم‌های دستوری مشابه، به‌ویژه جمله‌های بیانگر امور خارج از اختیار است، اما در شیوه‌های آموزش کنونی و همچنین منابع آموزشی مورد کاربرد، هیچ اشاره‌ای به نحوه تفکیک و تشخیص این جمله‌های از یکدیگر ارائه نمی‌شود، بنابراین، مدرسان می‌توانند با تمرکز بر خطاهای بخش‌های برگرفته، در رفع آن‌ها تأثیرگذار بوده و با

منابع

طراحی فعالیت‌های کلاسی و ارائه تمرین‌های مناسب و یا تهیه جزوه کمک آموزشی، بر ویژگی‌های جمله‌های مجهول ژاپنی تأکید کرده و با رویکردی مقایسه‌ای تفاوت‌های موجود در ساختار مجهول با سایر ساختارها را به‌زبان‌آموز تفهیم کنند. یکی دیگر از مواردی که نیاز است در هنگام آموزش فرم مجهول ژاپنی به آن توجه و تأکید شود، تفاوت‌های موجود بین ساختار مجهول در زبان فارسی و ژاپنی است، مدرسان باید زبان‌آموزان را از معادل سازی با مجهول فارسی منع کرده و برای کاربرد صحیح این جمله‌های، ذهن آن‌ها را در جهت تفکر و نگرش از دیدگاه گویشوران بومی هدایت کنند. پیشنهاد دیگر این است که به‌منظور بهبود و ارتقای دانش زبانی و وقوف یافتن زبان‌آموزان به خطاها و ایرادات زبانی خود، تمرین‌های متناسب ارائه شود و پس از انجام آن‌ها توسط زبان‌آموز، پاسخ‌های آن‌ها بررسی شده و خطاهای آن‌ها در حضور خودشان تحلیل و ریشه‌یابی گردد. در این مرحله خطاهای زیادی از سوی زبان‌آموزان قابل تشخیص خواهد شد که با آشکار شدنشان، مدرسان می‌توانند توصیه‌های رفع آن‌ها را به‌زبان‌آموز ارائه دهند.

Corder, P. (1967). The significance of learner's errors. *International Review of Applied Linguistics*, 5(4), pp. 161-170

Dousti Zadeh, M. & Forghani, A. (2011). Error Analysis in Foreign Language Teaching and Teaching Translation. *Jornal of Foreign Language Research*, 1(2), pp. 47-66

Igarashi, S. (2007). The indirect passive of Japanese and Persian. *Studies in Japanese language and culture*, (17), pp. 147-154

Igarashi, S. (2008). The relations between a passive sentence and so-called causative sentence: comparison of Japanese and the Persian. *Journal of Iranian studies*, (4), pp. 1-16

Igarashi, S. (2017) Misuse Analysis of the Japanese Passive by Native Speakers of Persian : A View from the Perspective of Acquisition. *Studies in humanities and social sciences*, (12), pp. 95-116

Kamali, M. (2015). Analysis of Errors in the Use of French Prepositions by Iranian Learners. *Language Related Research*, 6 (4), pp. 229-249

Keshavarz, M.H. (1999) Contrastive Analysis & Error Analysis. Tehran: Rahnama Press

Mahootian, S. (1997). *Persian. (Descriptive Grammars)*. London: Routledg Press

Masuoka, T. (1987). *The Grammar of Propositions*. Tokyo: Kuroshio Press.

Moradi,F. (2009). *Analysis of Misapplication of the Passive Form by Native Persian Speakers While Learning Japanese [in Japanese]*. Master's theses. Hitotsubashi University

Moradi.F. (2016) Questionnaire Survey Based Analysis of Misapplication of the Passive Form by Native Persian Speakers While Learning Japanese. *Journal of the study of Japanese language education practice* (3), pp.101-115

Muraki, S. (1991). *Various aspects of the verb in Japanese*. Tokyo: Hitsuji Shobō Press.

Noubahar, M (1993). *Persian Grammar In use*. Tehran: Rahnama Press.

Suzuki, S. (1978). *Problems with Particles 1(Handbook of Japanese Language Education for Teachers 3)*. Tokyo: The Japan Foundation Press.

Teramura, H. (1982). *Lectures on Japanese Study 10: A Comparison with Foreign Languages I*. Tokyo: Meiji Shoin Press.